

Kapitlet

KARMA

i

BOKEN OM DEN LEVANDE GUDEN

av

Bô Yin Râ

Mer information om boken finns på:

<http://www.boyinra-stiftelsen.se>

Karma

I den fysiska världens båda riken — det synliga och det osynliga — bär varje *gärning* såväl sina *synliga* som sina *osynliga följder*. — —

Varje *viljeimpuls*, varje *tanke* och varje *ord* är här att betrakta som "*gärning*" . . .

Du blir *bunden* vid *följderna* av din *gärning* till dess du *enat* din *själs* krafter och tillsammans med dem förenats med *Gud*. — —

Då först kan du *utplåna följderna* av dina *gärningar*, om du *vill* utplåna dem.

För otänkbara tider sedan *var* du en gång *förenad* med din Gud såsom en rent *andlig* "människa" i *andlig* gestaltning, *invävd* i den verkliga, *substantiella* "andens" *all-liv*.

Även alla de vida rikena i den *osynliga* delen av den *fysiska* världen — ett *omätligt* område av universum — var då upp-

låtna för *din verkande vilja*, och du var deras *härskare* . . .

Ett verksamhetsområde låg öppet för dig som sträckte sig från det *renaste andliga* ut till *allt mer förtätad* gestaltning.

Så kom du till gränsen, där det *osynliga* fysiska förtätar sig till det för *jordesinnen synliga* materiella.

Du såg *det eviga kaos' skräckinjagande makter i verksamhet* — *reaktionskrafterna från det absoluta, stela och lavatäta "intet"* — och du dukade under för *deras fientlighet mot allt "varande"* . . .

Men du hade aldrig behövt duka under för dem, om du inte förut — berusad av din makt — hade *avfallit från din Gud*.

— —

Så blev du *hjälplos* och förlorade din *högsta makt*.

Nu kunde du *inte undgå* att bli ett byte för de lägre krafter som — förvisade till området för det absoluta "*intets*" tillbakastötande verkningar — i ständig "*fiendskap*" försöker *förinta* allt, försöker få allt att likna "*intet*" som från det eviga rena *varats* sfärer tränger in till dem, som "faller ner" till deras dunkla verksamhetszon. — — —

Även *de krafter*, som du förut kunnat *behärska* och med vilka du lätt skulle ha *betvingat* de nu mot dig "*fientliga*" makterna, så att de hade omvandlats till din viljas *vördnadsfulla tjänare*, blev för *stora för dig, för mäktiga* . . .

Så ansatte dig *fruktan* för dina *egna* en gång *behärskade*

krafter, och din *fruktan* för dem fick dig att längta efter ett nytt, annat liv i riket som är *materiellt gripbara*, rikena som utgörs av vårt för *fysiska* sinnen fattbara universum, som *döljer* dessa oroande makter för den som inte bryter igenom de här dragna gränserna. — — —

Din *vilja* föll från det höga *Ljuset* och *ville* nu föra dig till *den fysiska materiens värld* . . .

Du hörde hemma i "*orsakernas värld*" — men din *fruktan* drev dig ut i "*verkningarnas värld*". — — —

Detta är *sanningen* i sagorna om ett "*paradis*" och om människans "*nedstörtande*" genom ett "*syndafall*"! — — —

Före detta fall hade du redan skapat dig din "*karma*", som varje människoödes *orsaksstamträd* kallas i orienten — genom "*graden*" av ditt "*bortvändande*" från din Gud — genom "*graden*" av din vilda yra, som ville få dig att se en "*gud*" i dig själv. — — —

"*Eritis sicut Deus. . . .*" ("I skolen vara såsom Gud. . . .")

Tidpunkten, då du skulle födas till denna jordevärld, liksom *härkomstlinjen*, i vilken det skedde, och ditt *jordelivs avgörande vägval* har du *själv* bestämt, då du från att vara en *härskare genom din Guds kraft i den andliga världen* blev en *slav åt lägre makter*, i en värld, som för varje *gärning* ger en "*påföljd*" och *måste* ge det, då den själv endast är en *återspeglning* av vissa verkningar och utan makt att med egen vilja få ett slut på händelsekedjan inom sitt område.

Också det att du föddes på *den här* planeten är en följd av arten av din *första* gärning på *tvångsföljdens område*, ty det är faktiskt så att det finns *otaliga* planeter i den omätliga rymden som är bebodda av "människor" och varelser som även till det *yttre* liknar människodjuret på jorden, och du hade också kunnat finna din djurkropp på någon *annan* av dessa himlakroppar.

Alla människovarelser på bebodda planeter i andra solsystem har en gång "fallit" från ljuset på *samma* sätt som du!

Det finns långt *lyckligare* och långt *olyckligare* bland dina avlägsna, materiellt förkroppsligade följeslagare . . .

Du får inte alls föreställa dig dem i *monstruösa gestaltningar*, ty den jordemänskliga djurkroppens form har *inte* uppstått *genom slumpens verkan* bara på *vår* lilla soldrabant utan är bestämd av lagbundna realiteter, som gäller *för hela* det omätliga fysiskt-materiella världsalltet och ytterst är av *andligt* ursprung . . .

Människoandens "*fall*" från en ren, substantiell andlig värld till det absoluta "intets" verkningszon skedde inte bara en gång i en avlägsen urtid utan tilldrar sig *ständigt* sedan evigheter tillbaka och i all evighet, liksom också det fysiskt materiella kosmos i hela sitt ständiga vardande och försvinnande ändå *urevigt* består och kommer att bestå *som helhet tillsammans med den eviga andens rike* — som detta rikets "*yttersta motpol*" . . .

Men det finns alltid också några få andemänniskoväsen som

inte dukat under för ”fallet” och ”förlorat” sin Gud i sig.

Jag har redan talat om dem som de ”*Äldste*” eller de höga ”*Fäderna*” till de av Urljuset Lysande, och du skall nu här få veta det som du redan borde ha på *känn* — att de andliga ansträngningarna av dessa icke-fallna och av ”sönerna” och ”bröderna” som de fostrat, för att *befria* dem som *fängslats i djurdomen*, dem som *fallit* ned från den andliga världens ljussfär, inte alls *bara* sträcker sig till vår egen jordemänsklighet . . .

På *alla* bebodda planeter i det omätliga universum kan man finna dessa hjälpare, som lever kvar i den substantiella andens medvetna liv, och för *var och en* av dessa världar fostrar de bland de fallna sina andliga ”söner” och ”bröder”, med vars hjälp de här på jorden nu försöker nå *dig* och vill befria dig från din nöd.

Ditt mål är ingalunda att bli en av deras ”söner” och ”bröder”, det är *alltför sent* för det nu, ty en sådan tillhörighet följer bara av den enskildes *fria viljeimpuls strax efter det fallet skett*, varefter det fordras en ”uppfostran” *genom årtusenden* med ett lika länge *tillbakahållet förkroppsligande* i en fysiskt — materiell människodjurkropp som följd . . .

Man vill inte något annat av dig, än att du nu, här på jorden, skall komma till insikt om *varifrån du har utgått* och vart du kan *återvända*. — —

Man vill visa dig ”vägen” du kan återvända på.

Man vill leda dig tillbaka till *din Gud*, som du på nytt skall *före*na dig med. — —

Hur djupt du än har fallit, så är ändå *de* krafter, ur vilka — från deras *kaotiska* verkningsform ända till deras *högsta* framställningsform — *Gudomen oavlatligt gestaltar sig själv*, verksamma i dig i en *mycket hög* verkningsform . . .

Fortfarande lever också en "gnista" av *andligt* medvetande kvar i dig, fastän den ännu inte smält samman med ditt hjärnmedvetande, såsom hög *ledare* av dessa krafter — och — såsom *ditt "samvete"* . . .

Du kan aldrig förlora denna "gnista", hur djupt du än sjunkit i ditt jordeliv!

Även om den finner dig vara *själsligen "död"*, måste den ändå fördold bli kvar i dig ända till ditt sista andetag . . .

Det är också den, och *bara* den allena, som känner din "*karma*" . . .

Du kan *förbättra* eller *försämra* din "karma" — men — *utplåna* den kan du *inte förrän* du *enat de många* viljorna som inom dig ännu så länge kaotiskt verkar sida vid sida.

— —

När de alla *förenar* sig i det *andliga* medvetandets gnistljus, som är din sanna, substantiella, *eviga "människoande"*, då blir *din Gud ur ande "född"* i dig, och då är du äntligen *befriad* från din "*karma*" — från *din urgärnings följdkedja* — som en ny återvänd *evighetens människa*. — — —

Väl dig, om detta lyckas dig redan här på jorden!

Har det *ej* lyckats dig, då skall du *inte heller efter du avlagt jordekroppen* komma till "ro" i dig själv förrän du funnit ro i din Gud, sedan du blivit *medveten om dina enade själskrafter* och blivit *deras all-eniga vilja* . . .

Men "där" kan det dröja rätt *länge*, innan du kommer så långt, ty där kan du *inte längre* ändra din "karma", *inte förbättra* den — och du kommer då under *inga omständigheter* att få uppleva det *eviga ljuset* inom dig *förrän den sista följden av din urgärning har utlösts*. — — —

Indisk visdom varnar människan för att *alstra "ny karma"* — och denna varning är i sanning en *frukt av verklig kunskap!*

Du skall bara veta, att maningen endast vill varna dig för *dålig "karma"*! —

Du kan inte finna din *befrielse* i den substantiella andens rike förrän den sista *jordbundna* impulsen, som en gång utgick från dig, har utlösts. — —

Så försök då att med alla dina krafter *redan under ditt jordeliv förena dig med din Gud* för att genom *hans kraft klippa av din "karmas" kedja*, så att den framdeles *inte håller dig bunden* genom eoner . . .